

Φουρτούνα στο Καστελόριζο

Η τουρκική υστερία, η εταιρεία πετρελαιοειδών και η ζώνη οικονομικών συμφερόντων στην Ανατολική Μεσόγειο. Το χαμηλής έντασης επεισόδιο με τρεις δημοσιογράφους – προβοκάτορες από την Τουρκία, λίγες εκατοντάδες μέτρα από την ακτή της νήσου Ρω, ανησύχησε πολύ περισσότερο το Γενικό Επιτελείο και τους έμπειρους διπλωμάτες απ' ό,τι οι υπερπτήσεις τουρκικών μαχητικών στο Αγαθονήσι.

Η «προβοκάτσια» στα ανοικτά του Καστελόριζου έχει μεθοδευτεί με άριστο τρόπο. Δεν πρόκειται για μία απλή επίκληση από την Άγκυρα των «γκρίζων ζωνών» όπως φαίνεται με την πρώτη ματιά. Η υπόθεση αφορά κάτι πολύ σπουδαιότερο, που έχει να κάνει με την ενεργειακή στρατηγική στο τεράστιο τετράγωνο το οποίο καλύπτει την θαλάσσια περιοχή από το Καστελόριζο έως τις ακτές της Κύπρου. Πρόκειται για το τετράγωνο όπου τέμνονται οι ζώνες αποκλειστικής οικονομικής εκμετάλλευσης της Ελλάδας και της Κύπρου. Η Τουρκία είναι αποκλεισμένη από αυτό το παζάρι με τις πετρελαϊκές εταιρείες, και ο λόγος είναι ένας αλλά σημαντικός. Ακούει δε στο όνομα «Καστελόριζο».

Παιχνίδια πολέμου

Όταν ο μακαρίτης Τάσος Παπαδόπουλος ζητούσε με εμμονή και επιμονή από τον Κώστα Καραμανλή να προχωρήσει η Ελλάδα στον προσδιορισμό αποκλειστικής οικονομικής ζώνης από το Καστελόριζο και προς τον Νότο, ήξερε τι έκανε. Μονομερώς, η Κύπρος το είχε ήδη πράξει. Στην τεράστια θαλάσσια περιοχή βορείως της Κύπρου και έως εκεί όπου θεωρητικά εκτείνεται η ελληνική οικονομική ζώνη, το κυπριακό κράτος «μοίρασε» μικρές ζώνες για έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Οι συμ-

φωνίες που κλείστηκαν είναι μεν αποικιακού χαρακτήρα, αλλά η Λευκωσία δεν δίνει σημασία σε αυτήν την λεπτομέρεια. Το ζήτημα έχει χαρακτήρα στρατηγικό και όχι αποκλειστικά οικονομικό. Η Κύπρος επιθυμούσε και τα κατάφερε να εμπλέξει στην διένεξή της με την Τουρκία, τις μεγάλες πετρελαϊκές εταιρείες. Μία από αυτές, η «CHEVRON», Αμερικανο-εβραϊκών συμφερόντων, μπήκε χοντρά στο παιχνίδι. Ο βυθός της Ανατολικής Μεσογείου αποτελεί πρόκληση. Τα αποθέματα σε υδρογονάνθρακες είναι σημαντικά και αποτελούν μία από τις τελευταίες στρατηγικές εφεδρείες του Πλανήτη. Σε μεγάλο βάθος και κάτω από ένα παχύ στρώμα αποκρυσταλλωμένου άλατος, που έχει πιεστεί εδώ και εκατομμύρια χρόνια, ο ασκός του «μαύρου χρυσού» αναμένει το τρυπάνι με την διαμαντένια κεφαλή που θα τον εντοπίσει. Τα έξοδα εξόρυξης είναι υπερβολικά, αλλά όταν το πετρέλαιο αυτό εξέλθει στην επιφάνεια οι τότε τιμές ανά βαρέλι θα υπερκαλύπτουν τις τεράστιες επενδύσεις.

Ο βρόγχος που πνίγει την Τουρκία

Εάν παρατηρήσει κανείς τον χάρτη, θα αντιληφθεί πως το Καστελόριζο ορίζει υφαλοκρηπίδα που εκτείνεται προς τα νότια και τέμνει τη ζώνη οικονομικής εκμετάλλευσης της Κύπρου. Αυτή η «ιδιομορφία» έχει μία εξαιρετικής στρατη-

γικής σημασίας επίπτωση: αποκλείει την Τουρκία από το παιχνίδι αυτό και ενώνει τις ζώνες οικονομικής εκμετάλλευσης της Ελλάδας και της Κύπρου –άρα και τα συμφέροντα των εταιρειών, που καλούνται να αναλάβουν την έρευνα, τον εντοπισμό και την εξόρυξη των υδρογονανθράκων. Πριν από έναν μήνα, εν κρυπτώ και παραβύθω, η κυβέρνηση της Τουρκίας, με δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, όρισε με ειδικό νόμο τις ζώνες θαλασσιών ερευνών στο Αιγαίο. Ανακοίνωσε δε πως τον Σεπτέμβριο του 2009 θα αρχίσουν έρευνες επί της υφαλοκρηπίδας που ορίζεται από το Καστελόριζο. Από εκείνη την στιγμή αρχίζει και το «μοντάζ» της υπόθεσης της νήσου ΡΩ. Αυτή η μικρή βραχονησίδα είναι και το κλειδί που ανοίγει την πύλη της οικονομικής εκμετάλλευσης της Ανατολικής Μεσογείου. «Είναι πολλά τα λεφτά Άρη», σκέφτηκαν στην Άγκυρα κοιτώντας τους ναυτικούς χάρτες του Αιγαίου. Η μόνη λύση είναι να αμφισβητηθεί το καθεστώς του Καστελόριζου και των βραχονησίδων του. Η Άγκυρα άρχισε να επαναφέρει το σενάριο, που αποτελεί φαντασίωση χωρίς αποτέλεσμα της τουρκικής διπλωματίας, εδώ και δεκαετίες. Σύμφωνα με αυτό, το Καστελόριζο δεν προσδιορίζει δική του υφαλοκρηπίδα, διότι κατά το τουρκικό Υπουργείο Εξωτερικών αποτελεί «συνέχεια της Ανατολίας». Διεθνώς, αυτή η επίκληση αποτελεί ψυχιατρικής προέλευσης ζήτημα. Τα επιτελεία στην Άγκυρα το γνωρίζουν. Στήνουν λοιπόν ένα άλλο σκηνικό, που απέδωσε τα μέγιστα στην υπόθεση των Ιμίων. Το σκηνικό αυτό στην διεθνή διπλωματία καλείται «Φινλανδοποίηση». Ό,τι δηλαδή δεν μπορείς να κερδίσεις, το αδρανοποιείς. Η Ρω προσφέρεται για μία τέτοιου είδους «αδρανοποίηση», ώστε στο

μέλλον να τεθεί θέμα διαπραγμάτευσης. Κάθε φορά που οι κρατικές υπηρεσίες έχουν ανάγκη, βρίσκονται πάντα δημοσιογράφοι που θα κάνουν την «βρώμικη δουλειά». Είτε είναι Τούρκοι, είτε είναι Έλληνες. Αυτήν την φορά είναι και πάλι η σειρά των Τούρκων «να φωτογραφίσουν μία βραχονησίδα με τουρκική σημαία να κρέμεται». Πριν από λίγους μήνες ήταν ένας Έλληνας δημοσιογράφος αυτός που φωτογραφίστηκε με ελληνική σημαία στα Ίμια (που δεν ήταν βέβαια τα Ίμια, αλλά μία άλλη «ανώδυνη» βραχονησίδα). Το παιχνίδι φαίνεται διασκεδαστικό, αλλά δεν είναι. «Τα παπαγαλάκια του εθνικισμού» απλά διεκπεραιώνουν περισσότερο ή λιγότερο συνειδητά τις βρώμικες δουλειές, πάντα με πρόσημα ή άλλοθι τον πατριωτισμό. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να τοποθετηθεί και η «εκδρομή» των Τούρκων δημοσιογράφων – φωτορεπόρτερ στη νήσο Ρω.

Το εκκρεμές της έντασης

Πώς αντιδρά άραγε η Αθήνα σε αυτές τις κινήσεις;

Ο Υπουργός Ανάπτυξης Κώστας Χατζηδάκης ανακοίνωσε ότι στο επόμενο διάστημα θα φέρει νομοσχέδιο στη Βουλή αντίστοιχο με αυτό των Τούρκων, όπου θα ορίζονται περιοχές έρευνας στο Αιγαίο. Είναι προφανές πως αυτές οι κινήσεις θα έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί εδώ και πολύ καιρό, όπως θα έπρεπε και να είχε εισακουστεί ο πρόεδρος της Κύπρου, όταν ζητούσε από τον πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή να προσδιοριστεί νομικά η ζώνη αποκλειστικής οικονομικής εκμετάλλευσης στον θαλάσσιο χώρο νοτίως του Καστελόριζου. Τότε, ο Έλληνας πρωθυπουργός απέφυγε την εμπλοκή του σε αυτό το ζήτημα, διότι προφανώς δεν επιθυμούσε την κλιμάκωση της έντασης με την Άγκυρα. Εκ των πραγμάτων, ωστόσο, τίθεται εκ νέου ζήτημα στην περιοχή των Δωδεκανήσων. Η προοπτική αποκλεισμού της Τουρκίας από τις στρατηγικής σημασίας περιοχές της Ανατολικής Μεσογείου προκαλεί ασφυξία στην τουρκική διπλωματία. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που, τόσο στην Αθήνα όσο και στην Άγκυρα, διαβλέπουν κίνδυνο κλιμάκωσης.

Υποβαθμίζει το θέμα με τους Τούρκους δημοσιογράφους στη νήσο Ρω η Άγκυρα

Άγκυρα: Ρίχνει τους τόνους η Άγκυρα, όσον αφορά το θέμα της προσέγγισης Τούρκων δημοσιογράφων στη νήσο Ρω, διαψεύδοντας τις φήμες για «σύλληψη ή κράτηση» των δημοσιογράφων από τις ελληνικές Αρχές. «Τεχνητή» χαρακτηρίζει την κρίση η εφημερίδα Milliyet, επισημαίνοντας ότι το νησί ανήκει στην Ελλάδα.

Ο εκπρόσωπος του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών Γρ.Δελαβέκουρας, απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με τις δηλώσεις του Εκπροσώπου του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών είπε: «Δεν υπάρχει κάτι νέο στα όσα είπε ο εκπρόσωπος του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών. Οι ελληνικές θέσεις βασίζονται στο Διεθνές Δίκαιο είναι γνωστές και ισχύουν στο ακέραιο».

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΛΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αύριο Σάββατο 8 Αυγούστου 2009
η εκκλησία του Αγίου Ιωάννη
του Βαπτιστού στο Batemans Bay
θα λειτουργήσει με ιερέα τον πατέρα
Κωνσταντίνο Κωστάκο
από την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου
Queanbeyan.

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου
Παντελής Παράκοιλας